

**FRANJEVAČKA CRKVA
SV. IVANA KRSTITELJA U ZEMUNU
TJEDNE OBAVIJESTI**

GODINA IV. broj 236 14. kolovoza 2016.

20. NEDJELJA KROZ GODINU (C)

NISAM DOŠAO MIR DATI, NEGO RAZDJELENJE.

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: »Oganj dođoh baciti na zemlju pa što hoću ako je već planuo! Ali krstom mi se krstiti i kakve li muke za me dok se to ne izvrši!

Mislite li da sam došao mir dati na zemlji? Nipošto, kažem vam, nego razdjeljenje. Ta bit će odsada petorica u jednoj kući razdijeljena: razdijelit će se trojica protiv dvojice i dvojica protiv trojice – otac protiv sina i sin protiv oca, mati protiv kćeri i kći protiv matere, svekrva protiv snahe i snaha protiv svekrve.«

Lk 12, 49-53

GOSPODINE, U POMOĆ MI POHITAJ!

*Uzdah se u
Gospodina
uzdanjem silnim
i on se k meni
prignu i usliša
vapaj moj.*

*Izvuče me iz jame
propasti,
iz blata kalnoga;
noge mi stavi na
hridinu,
korake moje
ukrijepi.*

*U usta mi stavi
pjesmu novu,
slavopoj Bogu
našemu.
Vidjet će mnogi i
strah će ih
obuzeti,
i uzdanje će svoje
staviti u
Gospodina.*

PRIPRAVI SRCE ZA SUSRET

Isuse, došao si oganj baciti s neba!

Došao si da se zapalimo; da se zapalimo ljubavlju prema tebi, da se zapalimo žarom za kraljevstvo Božje, da se zapalimo za slavu Božju. Došao si da se zapali naše srce, naša duša za sve ono za što si i ti sam na križu izgarao dovršivši svoj život predanja i ljubavi. Imam osjećaj, Gospodine, da kod nas tek nešto tinja, da se samo nešto dimi, a nikako da se zapali, nikako da plane!

Bojimo se, Isuse, da se trebamo nečega odreći ako se zapali tvoje svjetlo u nama. Bojimo se da nas ljudi neće razumjeti, da će smatrati da smo čudni što pokušavamo tako oduševljeno počiti za tobom. Bojimo se da će doći do sukoba i nesnalaženja među okolinom, da će drugi smatrati da smo ljudi, nenormalni, nastrani, ako se *zapali* naša molitva, ako se *zapali* naše sudjelovanje kod mise, ako *zagrijani često* primamo sakramente, ako *gorimo* ljubavlju za tebe. Nitko se ne čudi, Isuse, kad se

netko zaljubi u bližnjega, kad se netko zaljubi i u krivu osobu, kad netko žarko ljubi. Nitko se ne čudi kad pojedinac strastveno navija za neku momčad ili troši vrijeme i novac za svoje navike i za ono što voli.

A mnogima je čudno kad čovjek tebe, Isuse, žarko, zapaljena srca ljubi. Kao da je to čudno kad tebe osjećamo konkretnu osobu, a ne neko apstraktno biće. Ljudi se čudom čude onima koji zaneseno u Duhu mole, kliču i slave.

Zapali svjetlo u srcu, zadahni dušu ljubavlju! Ražari naše grudi i otopi led hladnoće i mlakosti koji nas sputava u našoj vjeri i ljubavi prema tebi. Došao si, Isuse, baciti oganj s neba. Baci to svjetlo, taj oganj svoje ljubavi. Evo, Gospodine, spremni smo žrtvovati mnoge ljudske sigurnosti, kriva prijateljstva, rodbinske zakočenosti, mnoga robovanja ljudskim obzirima, mnogo toga, samo da nam srce potpuno

prione uz tebe, koji si jedini vrijedan žarke i istinske ljubavi.

Isuse, do danas se svijet još uvijek nije *zapalio* tvojom Radosnom viješću koju si donio za spasenje čovječanstva. Nije se *zapalio* i zbog toga što se nisu mogli *potpaliti* na vatri koju nisu našli u našim srcima, u srcima onih koji se smatraju tvojim učenicima. Svijet nije *zapaljen* ognjem tvoje ljubavi i ognjem tvoga Duha, jer još uvijek nismo dokraja tvoji. Ono što si htio: *zapaliti svijet* - učini, Isuse, danas, i to najprije u nama i na nama.

fra Zvezdan

Sv. Rok

svetac rimokatoličke Crkve

Rok je rođen u Montpellieru, gradu u južnoj Francuskoj. Otac mu je bio grof. Prema najstarijem Rokovu životopisu, njegovi roditelji dulje su vremena bili bez poroda, a jako su željeli djecu. Molili su i zavjetovali se i Bog im je dao sina, koji će postati slavan svetac. Prije nego je navršio 20 godina ostao je bez roditelja. Prodao je sva svoja dobra, a novac podijelio siromasima te se kao siromašan hodočasnik uputio prema Rimu. Rokov je kršćanski odgoj bio dubok, nije se zadovoljavao površnošću, već je velikodušno i nesebično darovao i žrtvovao sve. Na svome hodočašću u Rim, Rok se zaustavio u Acquapendente gdje se dao na dvorenje okuženih bolesnika u bolnici, a učinio je s Božjom pomoću i nekoliko čudesnih ozdravljenja. Dvoriti okužene značilo je izložiti se stvarnoj opasnosti po vlastiti

život. Daljnja postaja Rokova hodočašća bila je Cesena, a onda Rim. Ondje se zadržao oko tri godine te se na povratku u domovinu zaustavio u Riminiju, Novari i Piacenzi. Sva su ta mjesta njegova putovanja bila ispunjena djelima ljubavi prema bolesnicima.

U Piacenzi se Rok razbolio od kuge. Građani su ga zbog toga prognali iz svog grada i on se osjetio osamljen kao Krist na križu, ali nije očajavao. Sklonio se u jednu šumu i ondje hranio biljem, uzdajući se u Božju providnost. Neki životopisci spominju da mu je tada svaki dan dolazio jedan pas noseći mu komad kruha. Prizor su ovjekovječili mnogi slikari.

Štovanje ovog sveca su uvelike proširili franjevci i kapucini.

Zaštitnik je oboljelih od gube, kuge i kolere (i općenito od zaraznih bolesti), invalida, kirurga, protiv bolesti životinja (posebice pasa).

Jasnoća vjerničke odluke

Riječi Gospodinove što ih je zapisao Luka u Evanđelju ove nedjelje, ne zvuče nimalo privlačno, ni umiljato: "Mislite li da sam došao mir dati na zemlji? Nipošto, kažem vam, nego razdjeljenje." (Lk 12,51) U paralelnom mjestu kod Mateja (10,34) upravo se kaže: "Ne mislite da sam došao mir donijeti na zemlju. Ne, nisam došao donijeti mir, nego mač."

Pristaju li uopće takve riječi Isusu Kristu kojeg poznajemo kao blagog i miroljubivog, upravo kao strpljivo trepećeg Božjeg Jaganjca (usp. Iv 1,29) koji po žrtvi svoje smrti na križu odnosi grijeh svijeta? Zar takve riječi ne bismo prije očekivali od proroka Islama, Muhameda, koji je svoju religiju, kako se to kaže, želio proširiti "ognjem i mačem" i nije se plašio, osobno primijeniti silu i voditi rat protiv svih onih, koji se njemu protive?

Što nam dakle želi kazati današnje Evanđelje? Pozvani smo za jedan jasan stav vjere, na odluku srca za Boga. Vječna neodlučnost nije moguća, da će "mlakost" i neodlučnost, koja je već sasvim izgubila interes za Božju istinu, biti u Svetom pismu izričito prepoznata kao loša zabluda: "Znam tvoja djela: nisi ni studen, ni vruć. O da si studen ili vruć! Ali jer si mlak, ni vruć ni studen, povratit ću te iz usta." (Otk 3,15-16)

fra Jozo Župić

TJEDNI KALENDAR

Ponedjeljak, 15. kolovoza

**Uznesenje BDM –
Velika Gospa**

Utorak, 16. kolovoza

Sv. Rok; Teodor; Krunoslav

Srijeda, 17. kolovoza

Hijacint; Slobodan; Matalija

Četvrtak, 18. kolovoza

Sv. Jelena Križarica; Helena;

Petak, 19. kolovoza

Ivan Eudes; Ludvig; Marin;

Subota, 20. kolovoza

Bernard; Samuel; Branko;

www.franjevci-zemun.com

tel. 011 / 2198134

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom u 9 i u 18 sati. Radnim danom u 18 sati.

Ponedjeljkom nema sv. mise.